

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΒΛΑΣΤΑΡΗ*

ΗΤΟΙ

κριτική ἔκδοσις πάντων τῶν κατανουκτικῶν καὶ
ἀντιαιρετικῶν Στιχηρῶν καὶ Μακαρισμῶν τοῦ
Ματθαίου Βλάσταρη (ιδ' αἰ.), ἐπὶ τῇ βάσει τῶν
γνωστῶν χειρογράφων κωδίκων (editio princeps).

Υ Π Ο
Π. Β. Π Α Σ Χ Ο Υ

SIGLA-ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙ.

A'. Χειρογράφων κωδίκων

- Σ = Συνοδ. Βιβλιοθήκης (Ἱστορικοῦ Μουσείου) Μόσχας 149/Vlad. 327,
(τοῦ 1342).
Ο = Ὁξφόρδης: Arch. B. 49 Seld. (ιδ' αἰ.).
L = Λέσβου: Ἱ. Μ. Λειμῶνος 7 (τοῦ 1421).
M = Μονάχου 508 (τοῦ ιδ' αἰ.).
E = Ἰθω: Ἱ. Μ. Διονυσίου 194 (ιδ' αἰ.).
Δ = Ἰθω: Ἱ. Μ. Διονυσίου 167 (ιε' αἰ.).

B'. Κριτικοῦ κειμένου.

- O^{ac} = O ante correctionem
O^{pc} = O post correctionem
add. = addidi
cf. = conferatur
cod., codd. = codex, codices
corr. = correxi

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 145 τοῦ προηγούμενου τεύχους.

del.	= delevi
γρ.	= γράφεται
inc.	= incipit
marg.	= in margine
des.	= desinit
in v.	= in versu
i. v.	= infra versum
l. c.	= loco citato
leg.	= legi
m.g.	= metri gratia
om.	= omisit
scr.	= scripsi
transp.	= transposui (-suit)
v.	= videtur, versus
σ[όν], [σῶτερ]	= γράμματα δυσανάγνωστα ἢ λέξεις, πού προσετέθησαν κατ' εὐκρίαν.
⟨μῆ⟩τερ, σ⟨ου⟩	= λέξεις ἢ γράμματα, πού προσετέθησαν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ νοήματος ἢ τοῦ ρυθμοῦ.

Γ'. Περιοδικῶν, Λεξικῶν, Γεν. Ἔργων.

AB	Analecta Bollandiana (Bruxelles).
BHG	Fr. Halkin, Bibliotheca Hagiographica Graeca (I-III), Bruxelles 1957 (γ' έκδ.).
BZ	Byzantinische Zeitschrift (Leipzig-München).
DDC	Dictionnaire de Droit Canonique (Paris).
DTC	Dictionnaire de Théologie Catholique (Paris).
EEBΣ	Ἐπετηρὶς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν (Ἀθῆναι).
EEΘΣΠΑ	Ἐπιστημ. Ἐπετηρὶς Θεολογ. Σχολῆς Παν/μίου Ἀθηνῶν (Ἀθῆναι).
EEΘΣΠΘ	Ἐπιστημ. Ἐπετ. Θεολ. Σχολῆς Παν/μίου Θεσ/νίκης (Θεσ/νίκη).
ΕΦ	Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος (Ἀλεξάνδρεια).
EO	Echos d' Orient (Paris-Κων/πολις).
ΘΗΕ	Θρησκευτικὴ καὶ Ἠθικὴ Ἐγκυκλοπαιδεῖα (Ἀθῆναι).
MEE	Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαιδεῖα (Α'-ΚΔ') καὶ Συμπλήρωμα (Α'-Δ').
PG	J.-P. Migne, Patrologiae cursus completus (series graeca, ττ. 1-161). Paris 1857-1866.

-
- MM Miklosich-Müller, Acta et diplomata graeca medii aevi (τ. 1-6), Βιέννη 1860-1890.
- NE Νέος Ἑλληνομνήμων (Ἀθήναι).
- ΝΣ Νέα Σιών (Ἱεροσόλυμα).
- REB Revue des Etudes Byzantines (Paris).
- ΠΠ Κ. Ράλλη-Μ. Ποτλῆ, Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν Κανόνων (τ. 1-6), Ἀθήναι 1852-1859.
- SC Sources Chrétiennes (Paris).
- VVr Vizantijskij Vremennik (Πετρούπολις-Μόσχα).

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΣΤΙΧΗΡΑ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Α'. ΣΤΙΧΗΡΑ

παλλόμενα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ
μέχρι τῶν Ἀγίων Πάντων, ὧν ἡ ἀκροστιχίς:

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΥΜΝΕΙ ΣΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ, ΛΟΓΕ[Ε]
ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΘΕΞΗΣ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΤΕΡΑΣΤΙΩΝ,
ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ, ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ[Ν].

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΟΥ ΘΩΜΑ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἦχος α', πρὸς· Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

<α'>

- 1 Μετὰ τὴν ἐγερσιν ὄφθης τοῖς ἀποστόλοις σου,
ἐν τῇ ὄψι, Σῶτερ, τῆς ἡμέρας ἐκείνης,
δεικνὺς ὡς ἐπ' ἐσχάτων ὡς ἱατρὸς
ἅπαν ἦλθες ἰάσασθαι,
5 πάθος ἀνθρώπων καθάπαξ ἀναφανέν,
ἵνα πρόρριζον ἀπόληται.

<β'>

- 1 Ἄπαν ἐμφαίνων πληρούμενον τὸ διάστημα
τῆς νομικῆς ἡμέρας, ὄψι τοῖς μύσταις ὄφθης·
τῆς πλάνης οὗς τὸ σκότος περιλεῖν
τῇ σῇ χάριτι ἐπεμπες
5 ὅπερ ὁ νόμος ἠτόνει· σὺ οὖν κἀμὲ
νῦν πλανώμενον ἐπίστρεφον.

Ο

α' 1-2 Ἰωάν. κ' 19. 3 ἐξ. Λουκ. 8' 40, ζ' 18, ζ' 21, η' 17, Πράξ. ιθ' 12.

β' 2 Ἰωάν. κ' 19.

⟨γ'⟩

- 1 Τὰς θύρας κλείσον τῷ κόσμῳ τὰς τῶν αἰσθήσεων,
καὶ τὸν σωτήρα ὄφει νοητῶς ἐν καρδίᾳ
βραβεύοντα εἰρήνην καὶ φωτισμὸν
ἅπαν πάθος πολέμιον
5 τῶν ἀρετῶν ἐκκαθαίροντα καὶ αὐτῷ
προσανέχειν μόνῳ πείθοντα.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΕΣΠΕΡΑΣ.

⟨Πρός'⟩ Τῶν οὐρανίων ⟨ταγμάτων⟩.

⟨δ'⟩

- 1 Θεολογίας τῆς ὄντως ὄφθη διδάσκαλος,
δύο ἐν σοὶ τὰς φύσεις ὁ Θωμᾶς βοῶν, σῶτερ,
εὐθὺς ἀψάμενός σου, τῷ γὰρ Θεὸς
Κύριός τε ὀνόματι
5 τὴν θείαν δείκνυσι φύσιν, μετὰ σαρκὸς
τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλήσασαν.

⟨ε'⟩

- 1 Ἀπάσης γέμει σοφίας καὶ τὸ ἐν μέσῳ σε
τῶν Ἀποστόλων στήναι, πεμπομένων πρὸς ἔθνη,
εὐσέβειαν διδάσκειν καὶ ἀρετὴν
ἅπερ λάμπει μεσότητι,
5 τὰς ἐφ' ἑκάτερα ταύτης ὑπερβολάς,
ὡς κακίας ἐκτρεπόμενα.

⟨ς'⟩

- 1 Ἴσον στενῆς μοναρχίας, πολυθείας τε
διίσταται τῶν δύο, διὰ μέσου χωροῦσα
φύσις θεολογίας ἢ ἀληθείας·
δέχεται γὰρ τὸ χρήσιμον,
5 ἀφ' ἑκατέρας, ὡς λώβην τὸ περιττὸν
ἐκατέρας ἀποφεύγουσα.

Ο

γ' 3 Ἱερ. μ' 6. Βαρ. γ' 14.

δ' 2-4 Ἰωάν. κ' 28.

ε' 1-2 Ἰωάν. κ' 19 ἐξ.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ <ὁμοια>.

<ζ'>

- 1 Ὁ πρὸς πολέμους ἀλείφων, σωτήρ, καὶ θάνατον
τοὺς Ἀποστόλους, τοῦτοις πῶς παρέχεις εἰρήνην;
διέστηκε γὰρ φύσει ταῦτα μακροῶ
ἀλλὰ φῶς ψυχῇ δίδωσι
5 καὶ ἀκολούθως εἰρήνην τὴν ἐκ παθῶν
τὰ Χριστοῦ χάριν παθήματα.

<η'>

- 1 Συνεχομένοις τῷ φόβῳ τῶν Ἰουδαίων, σωτήρ,
τοῖς μαθηταῖς σου ὄφθης, γλιχομένοις ἰδεῖν σε,
τὴν μόνην εὐφροσύνην ἐν τοῖς δεινοῖς·
λύσιν οὖν κάμοι βράβεισον,
5 τῆς προσδοκίας κολάσεων τῶν φρικτῶν,
καθ' ἐκάστην ἐκφοβοῦσης με.

<θ'>

- 1 Ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας τοῖς Ἀποστόλοις, σωτήρ,
πνεῦμα παρέσχες θεῖον τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν
ἀνθρώπων ἁμαρτίας· χάρισμα δὲ
<τοῦτο> ἐν ἦν τοῦ Πνεύματος,
5 οὐχὶ ὑπόστασις τούτου· ὅθεν κάμοι
τῶν πταισμάτων λύσιν δώρησαι.

|| Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.
<Πρός> Τῶν οὐρανίων <ταγμάτων>.

|| f. 28r

<ι'>

- 1 Μὴ ἀπελθόντος σου, ἔφης, τοῖς Ἀποστόλοις, Χριστέ,
μὴ ἂν ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμα· πῶς οὖν νῦν ἐμφρησῆσας,
λάβετε θεῖον πνεῦμα, λέγεις αὐτοῖς;

Ο

Ἄομοια post ἐσπέρας addidi.

θ' 4 τοῦτο ante ὅν addidi || τὸ post ἦν delevis.

Tit. Τῆ δ' ἐσπέρας. Τῶν οὐρανίων in margine superiori || Πρὸς et ταγμάτων addidi

ζ' 1 Ματθ. ι' 16. 2. Ἰωάν. ιδ' 27.

η' 1-2 Ἰωάν. κ' 19 ἐξ.

θ' 2 Ἰωάν. κ' 22.

ι' 1-2. Ἰωάν. ις' 7, κ' 22. 2-3. Πράξ. β' 1 ἐξ.

ἀλλὰ ἐν δῆλον χάρισμα·
 5 δίδως αὐτοῦ· ἡ τελεία δὲ δωρεὰ
 μετ' ὀλίγον ἐπεδήμησε.

⟨ια'⟩

1 Νοεῖν οὐ θέμις ἐκπόμενσιν τὸ ἐμφύσημα·
 καὶ γὰρ ἡμῖν τὸν τρόπον τῆς ὑπάρξεως πάντως
 τοῦ Πνεύματος ἐμφαίνει τῆς φυσικῆς·
 καί γε τῆς ὑποστάσεως
 5 τούτου ἰδίωμα χαρακτηριστικόν,
 δωρεὰ δὲ τὸ ἐμφύσημα.

⟨ιβ'⟩

1 Ἐλευθερίαν τὴν ὄντως, σῶτέρ μοι δώρησαι
 τῆς τῶν παθῶν δουλείας, ἀπαλλάξας ἐμπνεύσει
 τοῦ πνεύματος τοῦ θείου· καὶ γὰρ αὐτό,
 ὅπου ἂν παραγένηται,
 5 ἐλευθερίαν χαρίζεται καὶ ζωὴν,
 εὐφροσύνην τε αἰδίων.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

⟨Πρὸς·⟩ Τῶν οὐρανίων ⟨ταγμάτων⟩.

⟨ιγ'⟩

1 Ἴδεῖν ἐστὶ τοῦ χαρίσματος τὸ ἀξίωμα
 τῶν ἱερῶν ὄσον, ὁ Θεοῦ καὶ γὰρ μόνου,
 ἀφεῖναι ἁμαρτίας, τοῦτο αὐτοῖς
 πρὸς τοῦ Πνεύματος δέδοται·
 5 ὅθεν αὐτοὺς τιμητέον ὡς τὸν Θεόν,
 εἰ καὶ δείκνυνται ἀνάξιοι.

⟨ιδ'⟩

1 Συμφοραῖς ⟨νῦν⟩ ἀνηκέστοις περιεχόμεθα
 ὥσπερ οἱ μύσται τότε· καὶ γὰρ ἔσωθεν στάσεις
 καὶ ἔξωθεν βαρβάρων ἐπιδρομαί,

Ο

tit. Πρὸς et ταγμάτων addidi || ιδ' 1. νῦν ante ἀνηκέστοις addidi m. g.

ια' 1. Ἰωάν. κ' 22.

ιβ' 3-5. Β' Κορ. γ' 17. Ἰωάν. ζ' 63.

ιγ' 2-3. Μάρκ. β' 7.

ιδ' 2-3. Β' Κορ. ζ' ζ'.

ψυχάς, σώτες, καὶ σώματα
 5 φθείρουσιν ἄρδην· διὸ καὶ νῦν ἐπιφανείς,
 τὸν τοσοῦτον λῦσον θόρυβον.

<ιε'>

1 Ἡ κορωνὶς τῶν πταισμάτων ἡμῶν ἐπήνεγκε
 τὸν κολοφῶνα πάντων συμφορῶν τῶν ποικίλων,
 δεόμενον τοῦ ἄκρου τῶν ἐφετῶν,
 σοῦ, σωτήρ, πρὸς καθαίρεσιν·
 5 δὸς οὖν ἡμῶν ἐκ καρδίας ἐπιστροφὴν
 καὶ δεινῶν ἀπάντων λύτρωσιν.

Τῆ ΕΒΔΟΜΑΔΙ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ.
 Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Στιχηρά. Ἦχος β', πρὸς· Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

<ις'>

1 Νόμον, τὸν ἐν γράμματι πληρῶν
 ἔτι Ἰωσήφ ὁ εὐσχήμων Θεὸν ἐπέγνω σε·
 τόλμαν ὅθεν ἔδειξε, καίπερ ὢν πλούσιος·
 τὸ δειλὸν γὰρ ἐνίκησε τοῦ πλούτου ἢ πίστις·
 5 οὐδὲ τὸ ἀξίωμα τῆς βουλῆς ἤσχυνε,
 πάντων ἀτοπώτατον κρίνας
 μέχρι καὶ ταφῆς τὴν κακίαν
 κατὰ σοῦ κανχήσασθαι, μακρόθυμε.

<ιζ'>

1 Ἄλλος Ἰωσήφ καὶ σὺ γενοῦ,
 δρόμῳ προστιθεὶς καθ' ἐκάστην τῶν καλῶν πράξεων,
 πρόσθεσις γὰρ λέγεται τοῦτο τὸ ὄνομα·
 ἄρον αἰθίς ἐκεῖνό τε ὁ Ἀριμαθαῖος
 5 ἄρον οὖν τὸ τίμιον καὶ περιμάχητον
 σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἐν καρδίᾳ,
 ἄξιον σαντὸν ἀναδείξας
 τούτου τῆς μεθέξεως εἰς δύναμιν.

Ο

ιζ' 4. δ ante Ἀριμαθαῖος correxi: ὁ Ο.

ις' 2. Ἰωάν. ιθ' 38 ἐξ.

ιζ' 1. Ἰωάν. ιθ' 40.

⟨ιη'⟩

1 Νέον τὴν καρδίαν καὶ καινὸν
 δεῖξον τοῦ Κυρίου μνημεῖον ταῖς καλαῖς πράξεσι,
 τούτου μνημονεύουσα αἷς ἐπευφραίνεται
 καὶ μονὴ τούτῳ γίνονται καὶ οἶκος οἰκειῶς
 5 πέτρας τε στερροτέρων ἐχέτω φρόνημα,
 ὅλως μὴ ὑπείκουσα πάθει
 ταύτην τῷ χαννοῦν πειρωμένῳ
 προᾶξιν πρὸς ἀθέμιτον ἐκάστοτε.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΕΣΠΕΡΑΣ.

⟨Πρὸς'⟩ Ὅτε ἐκ (τοῦ ξύλου).

⟨ιθ'⟩

1 Ὅτι ὁ Χριστῷ πεπιστευκῶς
 ὡσπερ Ἰωσήφ τῇ σινδόνι τοῦτον ἐνείλισεν·
 || οὕτω σὺ ἐπένδυσον ἀγαθαῖς πράξεσιν, || f. 28v
 καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου ἀγνεία λαμπρύνας,
 5 ταύτη καθυπόδεξαι σῶμα τὸ τίμιον,
 τούτου τὸ μυστήριον κρύπτων
 πᾶσι τοῖς ἀσέμνως βιοῦσι·
 τοῦτο γὰρ ἡ εἴλις αἰνίττεται.

⟨κ'⟩

1 Στάσεις τὰς τῶν πόλεων, σωτήρη,
 καὶ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους παῦσον, ὡς εὐσπλαγχνος,
 ἔχων δυσωποῦσάν σε, ὑπὲρ τῶν δούλων σου,
 τὴν οἰκειαν συμπάθειαν· καὶ γὰρ παρησίαν
 5 ἄραι ἡμεῖς ὄμματα πρὸς σὲ οὐκ ἔχομεν,
 ὅτι τῆς κακῆς διανοίας
 καὶ τῆς πονηρᾶς ἡμῶν γνώμης
 ἅπαντες ὀπίσω ἐπορεύθημεν.

Ο

tit. Πρὸς et τοῦ ξύλου addidi.

ιη' 4. Ἰωάν. ιθ' 23.

ιθ' 2. Ἰωάν. ιθ' 40. 6-7. Ματθ. ζ' 5.

⟨κα'⟩

- 1 Τόπος ὑπολέλειπται οὐδεὶς
 ὄντως συμφορῶν ἀνηκέστων ἀθῶος, δέσποτα,
 βάρβαροι γὰρ ἔξωθεν πάντας ληΐζονται,
 ὧν οἱ μὲν ξίφει ἄλλνται, οἱ δὲ πρὸς δουλείαν
 5 ἔλκονται ὡς πρόβατα, μηδενὸς εἰργοντος,
 ἔνδον τούτων χεῖρονα πάλιν,
 στάσεις καθ' ἐκάστην ποιούσι
 τὴν κληρονομίαν σου, ἣν οἴκτειρον.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

⟨Πρὸς'⟩ ᾠΟτε ⟨ἐκ τοῦ ξύλου⟩.

⟨κβ'⟩

- 1 Αἰσχος τὸ τῆς φύσεως αὐτῶν
 τὸ μετὰ τὴν πλάσιν τὴν πρώτην ἐξάραι σπεύδουσαι,
 αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνημά σου,
 τοῖς ἀνθρώποις ἀνάπλασιν τὸ πᾶσι παρέχον,
 5 ἵνα θεραπεύσωσι πρῶται τὸ ὄνειδος,
 πόνοις καὶ πολλῇ ἀγρυπνία,
 ὅπερ ἠδονὴ καὶ ἔραστῶν
 καὶ δεινὴ ἀπέτεκεν ἀμέλεια.

⟨κγ'⟩

- 1 Σῶτερο, ἐπιγνοῦσαί σε Θεὸν
 ἦλθον μυροφόροι γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνημά σου,
 ἔργοις καταγγέλλουσαι τὴν θεῖαν φύσιν σου·
 τὸ γὰρ μύρον κενούμενον, τῆς οἰκονομίας
 5 σύμβολον προεῖρητο, πρὸ γὰρ τοῦ πάθους σου,
 ὥσπερ ἐν ἀγγελίῳ ἐκρύπτου
 μετὰ δὲ τὴν κένωσιν ἔγνω
 πᾶσα ἡ ὕψ' ἥλιον τὴν δόξαν σου.

⟨κδ'⟩

- 1 ᾠΙδε τὰ συμβαίνοντα δεινὰ
 τῆ κληρονομία σου, σῶτερο, καὶ ἐπιμέτησον

Ο

tit. Τῆ τρίτη... ᾠΟτε in margine.

κβ' 3. Ματθ. κη' 1 ἐξ. ᾠΙωάν. κ' 1 ἐξ.

κγ' 2. Λουκ. κθ' 1.

νῦν τοῖς παραπτώμασιν ἡμῶν τὴν ἄβυσσον
 τῆς πολλῆς ἐδσπλαγχνίας σου, ὡς ἂν μὴ ποιήσης
 5 ἡμᾶς ἐξουθένωμα πᾶσι τοῖς ἔθνεσι·
 χαίρειν καὶ ἡμῖν ποτε φράσον,
 ὡσπερ ταῖς τὰ μύρα φερούσαις,
 τοὺς δὲ πολεμοῦντας ἡμᾶς νέκρωσον.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

〈Πρός〉 "Οτε 〈ἐκ τοῦ ξύλου〉.

〈κε'〉

1 Νέμειν καὶ ἡμᾶς δεῖ τῷ Χριστῷ,
 ὡσπερ αἱ γυναῖκες τὰ μύρα ἀνδρείαν, φρόνησιν,
 σόφρονα καὶ δίκαιον βίον καὶ κόσμιον,
 προσευχὴν τε ἀένναον, ἐλεημοσύνην,
 5 ἀρετὴν τε σύμπασαν ψυχῆς καὶ σώματος·
 ταῦτα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας
 ἡδεταὶ δεχόμενος μᾶλλον
 καὶ ζωὴν δωρεῖται τὴν αἰώνιον.

〈κς'〉

1 Λῦσον τῆς δουλείας τῶν παθῶν,
 σῶτερ, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου καὶ κυριεύειν με
 τούτων μᾶλλον ποιήσον, ὡς ἂν προσφέρω σοι
 τῆς καρδίας τὴν κάθαρσιν, εὐῶδες ὡς μύρον,
 5 ὡσπερ ἡ Μαρία σοι τότε προσήνεγκεν,
 ἥτις φερωνύμως || κυρία
 πάντων τῶν παθῶν γεγονῶτα,
 οὕτω σοι τὰ μύρα προσενήνοχεν.

|| f. 29r

Ο

tit. Τῆ Τετάρτη... "Οτε in margine || Πρὸς et ἐκ τοῦ ξύλου addidi.

κδ' 4-5. Ψαλμ. κα' (κβ') 6. νβ' (νγ') 5. Δαν. γ'. Πρὸς. Ἀζαρ. 5 ἐξ. 6. Ματθ. κη' 9.

κε' 2. Λουκ. κδ' 1.

7. Ἑβρ. ιγ' 16.

κς' 4. Ματθ. ε' 8.

⟨κζ'⟩

- 1 Ὅρα τὰς Μαρίας τὰς διττάς
 τὰς προσεδρευούσας τῷ τάφῳ, ὅπως σημαίνουνσι
 πρᾶξιν, θεωρίαν τε ψυχῆ, καὶ σπούδασον,
 ὡς δαιμόνων ἀπήλλακται ἑπτὰ ἡ Μαρία
 5 ἡ Μαγδαληνὴ ποτε καὶ σὺ καθήρασθαι
 λύμης τοῦ ἐβδόμου αἰῶνος
 τοῦ εὐαγγελίου τῷ λόγῳ
 καὶ αἰεὶ φαντάζεσθαι τὸν ὄγδοον.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΕΣΠ(ΕΡΑΣ).

⟨Πρός'⟩ Ὅτε ⟨ἐκ τοῦ ξύλου⟩.

⟨κη'⟩

- 1 Γνώσει θεωρίας ἀληθεῖ
 ὡσπερ ἡ Παρθένος Μαρία, ψυχὴ μου, σπούδασον
 τὸν λόγον εἰσδέξασθαι ἐκ θεῖα χάριτος
 ἐν γαστρὶ καὶ προίεσθαι νοήματα θεῖα,
 5 ἄφθορος ὑπάρχουσα μετὰ τοῦ σώματος·
 οὕτως ἐνοικεῖ γὰρ ὁ λόγος
 καὶ κνοφορεῖται παρέχων
 θησαυροὺς σοφίας τε καὶ γνώσεως.

⟨κθ'⟩

- 1 Ἐνὶ καὶ Σαλώμῃ νῦν, ψυχῆ,
 πάντα ἡ νικήσασα πάθη καὶ σαρκὸς φρόνημα
 νόμῳ τῷ τοῦ πνεύματος καθυποτάξασα,
 τῆς εἰρήνης τε φθάσασα, ἰδρῶσι καὶ πόνοις
 5 χρῆμα τὸ ἀπόθετον καὶ θεῖα χάριτι
 γνῶσιν ἀληθῆ δεξαμένη·
 ὄνομα καὶ γὰρ τῆς Σαλώμης
 εἰς τὸ τῆς εἰρήνης ἐρμηνεύεται.

Ο

tit. Πρὸς et ἐκ τοῦ ξύλου addidi.

κζ' 1-2. Ματθ. κη' 1. Ἰωάν. κ' 11. 4. Μάρκ. ις' 9. Λουκ. η' 2.

κη' 2-4. Ματθ. α' 18. Λουκ. α' 31.

κθ' 1-7. Μάρκ. ις' 1.

⟨λ'⟩

- 1 Εἶδα ἢ προμήτωρ, τῷ Ἀδὰμ
 ἤγγειλεν ἀπάτης τοὺς λόγους καὶ ὑπεσκέλισε,
 θάνατον δλέθριον αὐτῷ μνηστεύσασα·
 γυναικῶν δὲ νῦν τίμιος χορὸς Ἀποστόλοις
 5 ρήματα σωτήρια εὐηγγελίσαστο,
 πάντως ἐναντίως τῇ Εἶδα,
 ἥς καὶ τὸ ὀλίστημα τούτοις
 ἀνορθῶσαι ἴσχυσαν τοῖς ρήμασιν.

Τῆ ΕΒΔΟΜΑΔΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Στιχηρά, ἤχος γ', πρὸς· Ἔστησαν τὰ τριάκοντα.

⟨λα'⟩

- 1 Κύριε, παρειμένην μου τοῖς πάθεσι
 τὴν ψυχὴν καὶ καλὰ πρὸς ἔργα
 οὔσαν ἀκίνητον καὶ μὴ ἀνθρώπινον
 κεκτημένην λογισμόν τινα
 5 ἄτε βοσκημάτων στέργουσαν ζωὴν,
 μετανοίας ἴασαι τῷ φαρμάκῳ, σωτήρ,
 ἵνα πίστει ἀνυμῶ σε.

⟨λβ'⟩

- 1 Ἄγγελος τῆς μεγάλης βουλῆς πέφυκας,
 λυτρωτά, ὁ ψυχᾶς ταράττων
 τὴν ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι κόλασιν
 διεγείρων νῦν φαντάζεσθαι,
 5 δάκρυσί τε λούεσθαι θερμοῖς
 καὶ τοῦ ῥύπου πλύνεσθαι τῶν ἀτόπων παθῶν,
 σὺ οὖν οὕτω κάμὲ πλῆνον.

Ο

In titulum τὰ τριάκοντα in margine.

λβ' 5. desunt duae syllabae: ἔτι ante δάκρυσι fortasse addendum

λ' 1-3. Γέν. γ' 6. 4-5. Μάρκ. ις' 1 ἐξ. Ἰωάν. κ' 1 ἐξ.

λβ' 1. Ἦσ. θ' 6 (5).

⟨λγ'⟩

- 1 Ἰασω πρὸ θανάτου λαβεῖν σπούδασον,
 ὧ ψυχῇ, τῶν πολλῶν τραυμάτων
 νῦν τῷ βαπτίσματι τῆς τῶν δακρῶν πηγῆς,
 μὴ προλάβῃ ἄφνω θάνατος
 5 ἔτι παρειμένῃν φέρων σε δεινῶς
 τοῖς ποικίλοις πάθεσιν, ἔνθα πᾶσα ἐλπίς
 περιήρηται ὑγείας.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

⟨Πρὸς·⟩ Ἔστησαν ⟨τὰ τριάκοντα⟩.

⟨λδ'⟩

- 1 Τήρησον τὴν ἐν πράγμασι μεσότητα
 καὶ ὀρθῶς νῦν πανηγυρίσεις·
 φύγε τὸ θράσος καὶ τὸ τῆς δειλίας αἰσχρὸν
 καὶ γὰρ ταῦτα ἐκατέρωθεν
 5 τῆς ἀνδρίας ἔστηκε δίκην παθῶν,
 ἀλλὰ ταύτη σπούδασον στομωθῆναι καλῶς
 καὶ δαιμόνων περιέση.

⟨λε'⟩

- 1 Ὡσπερ τις ἐρυσίβη παραπέπηγεν
 ἢ κακὴ δυὰς τῇ φρονήσει,
 || ἢ πονηρία ἅμα καὶ ἡ ἄνοια. || f. 29v
 διὸ μέσον τούτων ὄδευσον,
 5 μὴτε δεξιᾶ, μὴτε ἀριστερᾶ
 καὶ τὸ χρῆμα ἤξει σοι τῆς τὰ πάντα στερεῶς
 φρονήσεως νικώσης.

⟨λς'⟩

- 1 Νόσημα ἐκατέρωθεν ἀνθέστηκε
 τῆς καλῆς ὄντως σωφροσύνης,

Ο

tit. Τῆ Τετάρτη... Ἔστησαν in margine || Πρὸς εἰ τὰ τριάκοντα addidi.

λδ' ἀνδρία in margine.

λε' φρόνησις in margine.

λς' in margine σωφροσύνη.

λγ' 4. Πρβλ. Α' Θεσ. ε' 3.

λε' 1. Ὡσ. ε' 7. 5. Ἀριθ. κ' 17. 26. Δευτ. β' 27.

τό τε ἡλίθιον καὶ τὸ ἀκόλαστον·
 τὸ μὲν ἐν τῆς ἐλλείψεως,
 5 ἡ ἡλιθιότης δὲ ὑπερβολή,
 ἀναισθητῶς ἔχουσα τῶν παθῶν τῆς σαρκός,
 παρ' ὃ δὴ οὐ στεφανοῦται.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

〈Πρός〉 Ἔστησαν 〈τὰ τριάκοντα〉.

〈λζ'〉

1 Κέκτεται, ὡς τριτάνη, δύο πλάστιγγας
 ὁ ζυγὸς τῆς δικαιοσύνης,
 πλεονεξίαν καὶ μειονεξίαν ὁμοῦ,
 ἑκατέραν τοῦτον ἔλκουσαν
 5 κλῖναι τῆς μεσότητος πρὸς ἑαυτήν·
 ἀλλὰ ταύτας ἔκφυγε, οἷα λύμην, ψυχῆ,
 τοῦ δικαίου ἐχομένη.

〈λη'〉

1 Ἄριστον πρὸς Θεοῦ τὸν λόγον εἴληφας,
 ὦ ψυχῆ, ἠνίοχον ἄγχει
 τοῦ τε θυμοῦ καὶ τῆς ἐπιθυμίας ὀρμάς,
 ᾧ καὶ πείθου οὕτως ἄγοντι,
 5 ἵνα μὴ τοῖς δαίμοσιν ὁμοιωθῆς,
 ἢ λοιπὸν τοῖς κτήρεσιν· αὕτη γὰρ ἑορτὴ
 τῆς μεσότητος τιμία.

〈λθ'〉

1 Θέαμα τραγωδίας νικῶν ἅπασαν
 τοῖς ἡμῶν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶται·
 ἃ γὰρ οὐ δαίμονες οὐδὲ θηρία ποιεῖ
 καταλλήλως, ταῦτα πράττομεν,
 5 ἄνθρωποι καλούμενοι ἀπὸ Χριστοῦ
 τὸν πλησίον φθείροντες προθυμίᾳ πολλῇ·
 ἀλλὰ παῦσον ταῦτα, σῶτε.

Ο

In titulum Ἔστησαν in margine || Πρὸς et τὰ τριάκοντα addidi.
 λζ' in margine δικαιοσύνη.

λζ' 2. Πρβλ. Παροιμ. ις' 11. Ἱεζ. με' 10.

λη' 6. Ψαλμ. μη' (μθ') 21.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ (ΕΣΠΕΡΑΣ).
 (Πρὸς·) Ἔστησαν (τὰ τριάκοντα).

⟨μ'⟩

- 1 Ἐκλεισε τὰ ἐλέη σου, φιλόανθρωπε,
 ἢ πληθὺς τῆς ἡμῶν κακίας,
 ὅθεν ἐδόθημεν ταῖς ὑπ' ἀλλήλων σφαγαῖς
 καὶ τὴν φύσιν ἀγνοήσαντες,
 5 ὁ τῶν συμφορῶν πασῶν ἢ κορωνίς·
 ἀλλ' ἐλθεῖν εἰς αἴσθησιν ἡμῖν δίδου ποτέ,
 δι' ἡμᾶς ὁ λαβὼν σάρκα.

⟨μα'⟩

- 1 Ξήρανον τῆς κακίας μου τὰ δρύματα
 τῷ πνεύματι τοῦ πνεύματος, σῶτερ,
 ὁ ἐκ κοιτίας τῶν πιστῶν ὄνῃναι αὐτὸ
 κρονονοῦ δίκην ὑποσχόμενος,
 5 ἵνα μὴ τῆς τούτου δόξης στερηθῆς
 καὶ σοῦ πόρρω γένωμαι καὶ τὸ ρεῦμα λοιπὸν
 ὑποσύρη τῆς γέεννης.

⟨μβ'⟩

- 1 Ἡμαρτον ὡς οὐδεὶς ἐν βίῳ, δέσποτα,
 τὴν ψυχὴν καὶ σῶμα μολύνας,
 ἔργοις δεινοῖς καὶ λόγοις καὶ αἰσχροῖς λογισμοῖς,
 ἀφ' ὧν χάρις ἢ τοῦ Πνεύματος
 5 εἴωθεν ἀφίπτασθαι· διὸ αἰτῶ
 μετανοία καθαρον τὴν ψυχὴν καὶ φαιδρὸν
 δεῖξον οἶκον αὐτῆς, σῶτερ.

Ο

tit. Τῆ Παρασκευῆ in margine || Πρὸς et τὰ τριάκοντα addidi.

μ' 1-2. Ἰακ. β' 13.

μα' 2-4. Ἰωάν. ζ' 38.

6-7. Ματθ. ι' 28.

μβ' 1-5. Πρβλ. Ἰούδ. 4.

Τῆ ΕΒΔΟΜΑΔΙ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ.
Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Στιχηρά, ἤχος δ', πρὸς: ᾠδωκας σημειώσιν.

⟨μγ'⟩

- 1 Σύμβολα τῆς χάριτος, τῆς τὸν ἐντὸς ἡμῶν ἄνθρωπον
ἑνθμιζούσης ἐν Πνεύματι
Μωσέως τὰ νόμιμα, ὅστις τρεῖς τοῦ ἔτους
ἐορτὰς προστάττει ἐπιτελεῖν τὸν Ἰσραήλ,
5 τὴν τῶν ἀζύμων, ἣ Πάσχα λέγεται
καὶ δὴ Πεντηκοστήν φημι, Σκηροπηγίας τὰ ὄργια
καὶ πᾶν ἄρσεν ὀπτάνεσθαι τρεῖς καιροὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν.

⟨μδ'⟩

- 1 Τρεῖς τοῦ ἔτους ἄγεσθαι τὰς πανηγύρεις ἐθέσπισεν
ὁ Μωσῆς τὴν ἐπίγνωσιν
ἐμφῆναι βουλόμενος τῆς Τριάδος πᾶσιν·
ἀνδρείας τε πράξεις, || οὐ τὰς ἐκλότους καὶ σαθράς, || f. 30r
5 Θεῷ προσάγειν ἐν ταύταις ἔκρινε·
τὸ Πάσχα δὲ διάβασιν τὴν ἐξ Αἰγύπτου ἐσήμεινε,
νοητῶς δὲ τὴν πρόοδον ἐκ παθῶν πρὸς ἀπάθειαν.

⟨με'⟩

- 1 Ἦδη τὴν εἰσέλευσιν Πεντηκοστῆς ἀνεμίμνησκειν
εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐπήγγελται
Ἑβραίοις ὁ Κύριος ἡνίκα προσφέρει
καὶ τῶν γεννημάτων τὰς ἀπαρχὰς ὁ Ἰσραήλ·
5 δηλοῖ δὲ αὐτὴ ψυχῆς ἀπάθειαν,
πολέμων ἀναχώρησιν καὶ ἀρετῆς τὴν ἀνάληψιν,
ἣν προσάγειν τῷ πλάσαντι ἀπαρχὴν δεῖ τῶν πράξεων.

Ο

tit. ᾠδωκας σημειώσιν in margine.

μδ' in margine Πάσχα.

με' in margine Πεντηκοστή.

μγ' 5-8. ᾠδ. ιβ' 21. Λευτ. κγ' 15 ἐξ. 34 ἐξ. Δευτ. ις' 9 ἐξ.

μδ' 6. Πρβλ. Ἑβρ. ια' 28-29.

με' 1-4. Λευτ. κγ' 15 ἐξ.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ἙΣΠΕΡΑΣ.

⟨Πρός⟩ Ἔδωκας ⟨σημείωσιν⟩.

⟨μς'⟩

- 1 Νόμος ὑπεμίμνησκε Σκηνοπηγίας τὴν δίαιταν
 ἐν σκηναῖς τῶν τὴν ἔρημον
 οἰκούντων ἐν ἔτεσι τεσσαράκοντά που,
 ἑπτὰ δὲ ἡμέρας ταύτην ἐχρῆν ἐπιτελεῖν,
 5 μὴν ἑβδόμῳ, καθ' ὃν συνάγεται
 τροφή, οὕτω Ἀνάστασις καθ' ἣν αἱ πράξεις συνάγονται
 ἡ σκηνὴ δὲ τοῦ σώματος ἡ λυθεῖσα συμπήγνυται.

⟨μζ'⟩

- 1 Χρὴ σε καὶ τὴν σύμπηξιν σκηνῆς τοῦ κόσμου μιμήσασθαι
 καὶ ἡμέρας μυστήριον
 ἐκάστης ἐνδείξασθαι ἐν ἐκάστη ὥρᾳ
 τῆς σῆς ἡλικίας· ἐν οὖν τῇ πρώτῃ τῷ φωτὶ
 5 δεῖ λαμπρυνθῆναί σε τοῦ βαπτίσματος·
 τὸ φῶς γὰρ πρῶτον γέγονε καὶ τὸ στερέωμα δεύτερον,
 οὐρανόις, ὡς λόγοις σε, μετὰ ταῦτα στηριζέσθαι.

⟨μη'⟩

- 1 Ἄγνισον τὴν σάρκα σου, παθῶν ξηραίνων ὑγρότητα
 συμμαχία τοῦ Πνεύματος
 τῇ τρίτῃ καὶ μάλιστα ἡλικία, ὅτι
 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ὁ Θεὸς ἐκ τῆς ὑγρᾶς
 5 τὴν ξηρὰν φύσιν τότε διέκρινε·
 φωστῆρες πάλιν ἔλαμψαν, ἐν τῇ τετάρτῃ ἐνάγοντες
 ἀρετάς σε τὰς τέσσαρας σὺν λοιπαῖς ἐξῆς κτήσασθαι.

Ο

Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Ἔδωκας in margine || Πρὸς et σημείωσιν addidi.
 μς' in margine Σκηνοπηγία || 6. τροφή... συνάγονται correxi: τροφή πᾶσα ἐπέ-
 τειος, δηλοῖ δὲ τὴν Ἀνάστασιν, καθ' ἣν αἱ πράξεις ἐλέγχονται Ο.
 μη' in margine τῇ τρίτῃ ὥφθη ἡ ξηρὰ || τῇ τετάρτῃ οἱ φωστῆρες.

μς' 1-5. Λευτ. κγ' 42 ἐξ. Πρβλ. Πράξ. ζ' 36. Ἑβρ. γ' 17.

μζ' 1-6. Γέν. α' 1-8.

μη' 1-5. Γέν. σα' 9-13. 6. Γέν. α' 14 ἐξ.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.
 <Πρὸς> Ἐδωκας <σημείωσιν>.

<μθ'>

- 1 Ρήματι παρήχθησαν ἡμέρα πέμπτη τὰ ἄλογα·
 τί τοῦ λόγου σημαίνοντος;
 ὡς δεῖ σε καθαίρεσθαι ἡλικία πέμπτη
 τὰς πέντε αἰσθήσεις, αἷς διοικεῖσθαι ἡ ζωῇ
 5 ἡ τῶν ἀλόγων καὶ μόναις πέφονκε·
 διὸ ταύταις ἀλόγιστα τὴν Σαμαρεῖτιν δουλεύουσαν
 πέντε εἶπεν ὁ Κύριος ἔχειν ἄνδρας, οὐ πλείονας.

<ν'>

- 1 Ἴσμεν ὡς ὁ ἄνθρωπος ἡμέρα ἕκτη γεγένηται,
 ἀπαθεία κοσμούμενος
 ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οὕτω χρὴ τῇ ἕκτη
 καὶ σὲ ἡλικία ἐκκαθαρθῆναι τῶν παθῶν
 5 τοῦ μολυσμοῦ τε σαρκὸς καὶ πνεύματος·
 διὸ τὴν Σαμαρείτιδα ὥρα τῇ ἕκτη ὁ Κύριος
 θεοὶς λόγοις ἀνέπλαττε, συντριβεῖσαν τοῖς πάθεσιν.

<να'>

- 1 Νέκρωσον τὸ φρόνημα τὸ τῆς σαρκὸς, ὡς ἐν μηνίματι
 θάψας ταύτην καὶ σπούδασον
 ἐγκόσμιον νόημα ἐξορίσαι ἅπαν
 τῆς σῆς διανοίας, τῆς ἡλικίας τὸν καιρὸν
 5 ἐβδόμης || φθάσας· καὶ γὰρ ὁ Κύριος || f. 30v
 ἐβδόμη ἐσαββάτισεν ἡμέρα κτίζων τὴν σύμπασαν·
 μακαρίας δὲ λήξεως τῆς ἐκεῖ τυχεῖν φρόντιζε.

Ο

tit. Τῆ Τετάρτῃ ἐσπέρας, ἔδωκας in margine || Πρὸς et σημείωσιν addidi.
 μθ' in margine τῇ πέμπτῃ τὰ ἄλογα ζῶα.
 ν' in margine τῇ ἕκτη ὁ ἄνθρωπος.
 να' in margine τῇ ἐβδόμῃ κατάπαυσις.

μθ' 1. Γέν. α' 20 ἐξ.

6-7. Ἰωάν. 8' 18.

ν' 1. Γέν. β' 7 ἐξ. 5. Β' Κορ. ζ' 1. 6-7. Ἰωάν. 8' 6 ἐξ.

να' 1. Ρωμ. η' 6. 5-6. Γέν. β' 3.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.
 <Πρός> Ἔδωκας ση<μείωσιν>.

<νβ'>

- 1 Τέσσαρες καὶ τρεῖς εἰσιν αἱ ἡλικίαι τοῦ σώματος
 μετρεῖ τούτων ἐκάστην δὲ
 ἡμῖν ἔτος ἑβδομον· ἢ τοῦ βρέφους πρώτη,
 παιδός, μειρακίου, | τοῦ νεανίσκου καὶ ἀνδρός,
 5 τοῦ γηραιοῦ, τοῦ πρεσβύτου ἑβδομος·
 ἐν ταύταις οὖν ἀγώνισαι εὐαρεστήσῃαι τῷ πλάσαντι,
 μετὰ ταῦτα γὰρ θάνατος μετανοίας ἀντίπαλος.

<νγ'>

- 1 Ἐξευξεν ὁ Κύριος ἀνθρώπων φύσει τὸ πρότερον
 νόμους πέντε, οὓς εἴρηκε
 νῦν ἄνδρας καὶ δέδωκεν ἐν Ἀδὰμ τὸν πρῶτον,
 δευτερον ἐν Νῶε, ἐν Ἀβραὰμ καὶ ἐν Μωσῆι,
 5 τὸν ἐν προφήταις πέμπτον· ἀλλ' ὕστερον
 αὐτὴ πάντων προέκρινε τὴν τῶν εἰδώλων συνάφειαν,
 ἣν ἀθέμιτον ἔφησεν ὁ σωτὴρ δι' αἰνίγματος.

<νδ'>

- 1 Ρεῖθρόν ἐστι φρέατος τοῦ νοῦ ἡμῶν τοῦ περηνίζοντος
 τὴν κακίαν, τὰ ὕδατα
 τὰ τῆς κατανύξεως, ἐξ ὧν οὗτος πίνει
 καὶ τὰ τέκνα τούτου, οἱ λογισμοὶ φημι ὡς δὲ
 5 θρέμματα, μέρη ψυχῆς τὰ ἄλογα·
 καὶ γὰρ τῷ νῷ τὰ δάκρυα, τοῖς λογισμοῖς καὶ τοῖς πάθεσι,
 σωφροσύνην χαρίζονται κατὰ φύσιν τε κίνησιν.

Ο

tit. Τῆ πέμπτη ἐσπέρας in margine || Πρὸς ante ἔδωκας addidi.
 νβ' Περὶ τῶν ζ' τοῦ ἀνθρώπου ἡλικιῶν ante Τέσσαρες Ο.

νβ' 7. Πρβλ. Ψαλμ. ζ' 6. Ἑσ. λη' 18. Ἀποκ. κ' 15.

νγ' 2-3. Ἰωάν. 8' 6. 3-5. Γέν. β' 16 ἐξ. Γέν. ζ' 1 ἐξ. Γέν. κβ' 16 ἐξ. Ἐξοδ. λα'

18. Πρβλ. Ματθ. ε' 17. 6-7. Ἰωάν. 8' 18.

νδ' 1. Ἰωάν. 8' 11.

νδ' 4-5. Ἰωάν. 8' 12.

Τῆ ΕΒΔΟΜΑΔΙ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Στιχηρά, ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

<νε'>

- 1 Ἐτε οἰκίας τέκτων λαμπρᾶς
μέρος αὐτῆς θέλων ἀφῆκεν ἀτέλεστον,
ὡς, ὅτε ἀπιστηθεῖη, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτὸς
ὁ δημιουργήσας τὸ φαινόμενον,
5 εὐθὺς τεχνησάμενος τῆς αὐτῆς τὸ ἀτέλεστον
ἔχη δεικνύναι, ὡς αὐτὸς καὶ τοῦ φθάσαντος
ὁ τεχνίτης ἦν, οὕτω νῦν καὶ ὁ Κύριος,
ἅπαν μέλος ἰόμενος σωμάτων ἀνάπηρον
καὶ κατὰ φύσιν κινεῖσθαι, παρασκευάζων ὑπέδειξεν,
10 ὡς οὗτος ὑπάρχει
καὶ τοῦ σώματος τοῦ ὄλου ὁ πλάστης ἄνωθεν.

<νε'>

- 1 Στέγεις τῶν μαθητῶν σου, σωτήρ,
εἰς ἀπορίας πειρωμένων ἐμβάλλειν σε,
λεγόντων τῷ παραλύτῳ ἁμαρτημάτων πληθὸν
προξενῆσαι ἔφησ' τὴν παράλυσιν·
5 καὶ νῦν τί τὸ αἴτιον τοῦ τυφλοῦ τῆς πηρώσεως·
ἁμαρτεῖν τοῦτον πρὶν γενέσθαι ἀμύχανον·
τῶν γονέων δὲ τοὺς υἱεῖς ἁμαρτήματα
βλάπτειν εἰπεῖν ἀθέμιτον· τί τοίνυν τὸ αἴτιον;
μήτε αὐτοῦ, ἔφησ', εἶναι μήτε γονέων ἁμαρτήματα,
10 ἀλλ' ἵνα σὸν ταύτη
καὶ ψυχῆς τῆς τούτου λύσω μεγίστην πῆρωσιν.

<νε'>

- 1 Τρόπῳ, ᾧ πάλαι ὄλον, σωτήρ,
ἄνθρωπον πλάττων καὶ τυφλὸν νῦν ὠμμάτωσας,
τὴν κόνιν πτύσματι φύρων, τὴν δόξαν πᾶσι δεικνύς

Ο

νε' 7. ὁ τεχνίτης ἦν transposui: ἦν ὁ τεχνίτης Ο.
tit. Πρὸς ante Χαίροις addidi.

νε' 7-8. Λουκ. ζ' 19. Πράξ. ι' 38.

νε' 5-9. Ἰωάν. θ' 1-3.

νε' 1-2. Γέν. β' 7. 2-3. Ἰωάν. θ' 6.

τῆς θεότητός σου· τοῦ Πατρὸς καὶ γὰρ
 5 σαφῶς ἤδη ἔγνωσται, οὐκ ὀλίγη δὲ πέφυκε
 δόξα φανῆραι καὶ σὲ πλάστην τῆς || κτίσεως· || f. 31r
 ὁ τὰ κρείττονα πιστευθεὶς καὶ γὰρ δύνασθαι
 πόσω μᾶλλον τὰ χείρονα· καὶ γὰρ τιμιώτερον
 κτίσεως ἄνθρωπος πάσης καὶ ὀφθαλμοῦ ὄλου σώματος,
 10 Θεοῦ τὴν σοφίαν
 πλέον πάντων καταγγέλλων μελῶν τοῦ σώματος.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΕΣΠΕΡΑΣ.

⟨Πρός·⟩ Χαίροις ἀσκητικῶν).

⟨νη'⟩

1 Ἴνα μίαν τὴν φύσιν, σωτήρ,
 τοῦ Πατρὸς δείξης καὶ σαντοῦ, τὴν τε δύναμιν
 ἐξ ἔργων οὐ τῶν ὁμοίων, ἀλλὰ Πατρὶ τῶν αὐτῶν
 ὧν ποιεῖς ἐλέγχεις· οὐ γὰρ ἐπλασας
 5 τυφλοῦ νῦν τὰ ὄμματα ἢ καὶ μᾶλλον ἠνέφξας
 ἀλλ' ἐχαρίσω καὶ τὸ βλέπειν ὡς πέφυκεν
 ὁ τεκμήριον καὶ ψυχὴν ὡς σὺ δέδωκας·
 ταύτης γὰρ ἡ ἐνέργεια παρέχει τοῖς ὄμμασι
 βλέπειν, παρ' ὧν αὐτὴ πάλιν Θεοῦ τὴν γνῶσιν διδάσκειται,
 10 ἐκ τῶν ὀρωμένων,
 λόγχοι γὰρ εἰσι τῶν δύο, ψυχῆς καὶ σώματος.

⟨νθ'⟩

1 Ὡφθης ἀνακαλύπτων, σωτήρ,
 σὺ τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου
 ἠνίκα εὔρες καὶ αἰθίς, ὄνπερ ἴασω τυφλόν·
 ἐρομένου γὰρ σου εἰ πεπίστευκεν
 5 αὐτὸς τῷ Υἱῷ Θεοῦ, ἔφη· τίς ἐστι, Κύριε,
 ἵνα πιστεύσω, ὁ λαλῶν σοι, σὺ εἴρηκας·
 καὶ γὰρ ὑπάρχεις ὁ αὐτὸς Θεὸς ἄνθρωπος,
 μίαν ἔχων ὑπόστασιν, δυσὶν ἐν ταῖς φύσεσιν
 ὁ ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων καὶ ἐκ Μαρίας δὲ ὕστερον
 10 τεχθεὶς καὶ οὐκ ἄλλος·
 Θεοτόκος ἡ Μαρία σαφῶς, Νεστόριε.

Ο

νη' 5-6. Ἰωάν. θ' 6 ἐξ. 11. Ματθ. ζ' 22.

νθ' 1-6. Ἰωάν. θ' 35 ἐξ. 9-10. Ματθ. α' 25. β' 11.

⟨ξ'⟩

- 1 Νόμους ἠθετηκότες Θεοῦ
καὶ ἐντολῇ ὁμόσε πάση χωρήσαντες
τὰ φῶτα τῆς θείας τρίβου καὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν
ἀνομίας σκότει παρεδόθημεν·
- 5 διὸ καὶ πεπάτηται παρ' ἡμῶν νῦν τὸ δίκαιον
καὶ ἀπόλωλε παντελῶς ἡ ἀλήθεια
καὶ συγγέχυται ὁ θεσμὸς ὁ τῆς φύσεως,
ψεῦδος δὲ πολιτεύεται, ἐν ᾧ καὶ κανχώμεθα,
σῶτερ· καὶ νῦν τῆς καρδίας ἡμῶν τὰ ὄμματα φώτισον,
- 10 ὡς ἂν ἐν αἰσθήσει,
ὧν ποιοῦμεν γεγονότες συγγνώμης τύχωμεν.

Τῆ ΤΕΤΡΑΔΙ ΕΣΠΕΡΑΣ.
Τῆ ΕΟΡΤῆ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἐσπερινῷ. Στιχηρὰ.
Ἦχος α'. Πρὸς Πανεύφημοι (μάρτυρες).

⟨ξα'⟩

- 1 Τῆς φύσεως σὺ τὴν ἀπαρχὴν
ἡμῶν θέλων, Κύριε,
ἀνενεγκεῖν τῷ γεννήτορι, ὡς ἂν ἡμᾶς αὐτῷ
διαλλάξῃς, θῆμα δι' ἡμᾶς γενόμενος,
- 5 συγγνώμης πάσης μείζονα πταίσαντας, ὁδοῦς ὑπέδειξας,
δι' ὧν τρέχειν καὶ ἡμῖν ὀρθῶς πρὸς τὰ ἄνω
κατὰ σὲ γενήσεται.

⟨ξβ'⟩

- 1 Ἠνίξαιτο Κύριος φαγῶν,
πρὸ τῆς Ἀναλήψεως
μέρος ἰχθύος, ὁππὸς δὲ ἦν, ὡς φύσιν τὴν ἡμῶν,
τὴν τοῦ βίου τούτου ἐν τῇ ἄλμῃ πλέουσαν,

Ο

tit. μάρτυρες post Πανεύφημοι addidi

ξ' 5. Δαν. η' 12. ιβ' 14. Ἰεζ. θ' 9. 6-8. Α' Μακ. ζ' 18. Ὡσ. δ' 2. Ἡσ. κη' 15.
Ἰεζ. λγ' 31.

ξα' 3-4. Πρβλ. Ἐφεσ. ε' 2.

ξβ' 3. Λουκ. κδ' 42. Ἰωάν. κα' 9-13.

5 ἐκτήξας τῷ πυρὶ τῆς θεότητος καὶ τὴν ὑγρότητα
ταύτης, σήψεως γεννήτριαν, βρῶσιν θείαν
καὶ Πατρὶ πεποίηκεν.

⟨ξγ'⟩

1 Νηχόμενος κύμασιν ὁ νοῦς
τοῖς τοῦ βίου, ἄχρηστος
τὰ πρὸς τροφήν ἦν τῷ πλάσαντι, νεκρὸς δὲ γεγονὼς
τῇ τοῦ κόσμου σχέσει, Θεῷ δεῖπνον γίνεται,
5 ἡδύτερον κηρίου καὶ μέλιτος, ὁ πρὶν ἀπόβλητος·
ὁ ἐδήλου || ὁ Χριστὸς φαγῶν τὰ τοιαῦτα || f. 31v
πρὸ τῆς Ἀναλήψεως.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

⟨Πρὸς·⟩ Πανεύφημοι ⟨μάρτυρες⟩.

⟨ξδ'⟩

1 Αἰνίττεται γεῦσις τῶν σαρκῶν
τῶν ὀπτῶν καὶ μέλιτος,
πρᾶξιν ὁμοῦ θεωρίαν τε· ἡ μὲν γὰρ ὕφαιρει
τῆς σαρκὸς τὴν πλείστην καὶ παθῶν ὑγρότητα
5 τῇ θέρμῃ τῶν ἀνθρώκων τοῦ πνεύματος· ἡ δὲ γλυκύτητα
προσλαβοῦσα δι' ἐλλάμψεως, θελοῖς λόγοις
ἀροήτως εὑφραίνεται.

⟨ξε'⟩

1 Ναμάτων ὑπῆρξεν ὁ σωτὴρ
ἁμαρτίας ἄγευστος
τῆς ἀλμυρᾶς, εἰ καὶ γέγονε καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος·
ὡς θαλάσσης ἄλμη ὁ ἰχθὺς οὐ βλάπτεται,
5 ἡ σὰρξ δὲ τῷ πυρὶ τῆς θεότητος μιγεῖσα χάνωσιν
τινὸς πάθους οὐ προσήκατο, ἰχθὺς τοῦτο
βρωθεὶς ὀπτὸς δεικνυσιν.

Ο

ξγ' 4. Τῇ ante τοῦ κόσμου correxi: τὴν Ο.
tit. Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, Πανεύφημοι: in margine || Πρὸς et μάρτυρες addidi.

ξγ' 5. Ψαλμ. ιη' (ιθ'), 11.

ξδ' 1-2. Λουγ. κθ' 42. Ἰωάν. κα' 9 ἐξ.

ξε' 3. Φιλιπ. η' 7.

⟨ξς'⟩

- 1 Ἀγόμενος, σῶτερ, δι' ἡμᾶς
 πρὸς σφαγὴν ἐκούσιον
 καὶ τὰ μυρία τῶν ὕβρεων εἶδη δεχόμενος,
 ὥσπερ οἱ ἰχθύες διαμένεις ἄφρονος
 5 διδούς μοι καρτερίας ὑπόδειγμα· διὸ ἀνέροχσθαι
 μέλλων, ὅθεν ἦλθες, ἔφαγες ὀπτοῦ μέρους
 ἰχθύος, φιλόανθρωπε.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.
 Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Στιχηρά, ἤχος πλ. β'. Πρὸς· Ὁλην ἀποθέμενοι.

⟨ξζ'⟩

- 1 Λόγος οὐδεὶς δύναται τὸ ὑπερβάλλον ὑμῆσαι
 τῆς σῆς ἀγαθότητος καὶ προνοίας, δέσποτα, εἰς τὸν ἄνθρωπον·
 ὅς γὰρ γῆς ἄξιος οὐδαμῶς ὑπῆρχε
 διὰ πλῆθος αἰσχυρῶν πράξεων,
 5 τοῦτον ἀνήγαγες εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ μετέδωκας
 αὐτῷ τῆς βασιλείας σου, τοῦ δὲ χερουβείμ τοῦ φυλάττοντος
 τῆς Ἐδέμ τὴν πόλιν, κωλύοντος τὴν εἴσοδον αὐτῷ,
 ἐπ' αὐτοῦ σήμερον κάθηται ὁ πάλαι κατάκριτος.

⟨ξη'⟩

- 1 Ἦρετο ἐκάστοτε πρὸς τὸν σὲ φύσαντα στάσις
 τῶν ἀνθρώπων ἄσπονδος· καὶ ὁ μὲν ὠργίζετο, ὡς εἰς αἴθησιν
 μὴ ἔλθειν θέλουσιν, οἱ δὲ μᾶλλον τοῦτον
 ἀγνωμόνως ἀπεστρέφοντο·
 5 ἀλλὰ σύ, δέσποτα, Υἱὸς ὢν Πατρὸς συναΐδιος,
 τὴν φύσιν προσλαβόμενος καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων εἰς ὕστερον,
 ἔργον ἐπεδείξω μεσίτου καὶ διήλλαξας ἡμᾶς
 τῷ σῷ Πατρὶ καὶ συνήγαγες, τὰ πρὶν διυστάμενα.

Ο

ξη' 1. ἡ πρὸς τὸν σὲ Ο: ἡ ante πρὸς delevi m. g.

ξς' 3. Ἰωάν. θ' 1 ἐξ. 5. Α' Πέτρ. α' 21.

ξζ' 1-2. Β' Κορ. θ' 15.

ξζ' 6-7. Γέν. γ' 24.

ξη' 6. Φιλιπ. β' 7. 7. Α' Τίτ. Β' 5. Ρωμ. ε' 10 ἐξ. Β' Κορ. ε' 18 ἐξ. 9. Ἰωάν.
 ια' 52. Α' Κορ. ε' 4.

<ξθ'>

- 1 Ψάλλον Δαβὶδ ἔφησεν, ὡς ἐκ προσώπου σου, Λόγε,
 πρὸς τὸν ὄν γεννήτορα, «ἐπ' ἐμὲ ἐπέπεσεν ἅπαν ὄνειδος»,
 σὲ κακῶς λέγοντος, ἐκ δὲ τῆς κατάρας
 ἡμᾶς πάντας ἐξηγόρασας
- 5 ὁ Παῦλος εἶρηκε τὰ πρὸς τὸν Πατέρα γὰρ ἠνεγκας
 αὐτὸς πρὸς ἡμῶν σκώματα καὶ ἦν ἔδει πάλιν ὑπήνεγκας
 τῷ Πατρὶ σου δίκην ἡμᾶς δοῦναι κατὰρα γεγωνῶς,
 καὶ οὕτως ἄμφω διήλλαξας τὰ μέρη, φιλάνθρωπε.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

<Πρός·> Ὁλην ἀποθέμενοι).

<ο'>

- 1 Ἴδιον καρπῶν ἐστὶ τὸ τὴν ἀρχὴν τούτων εἶναι
 ἀσθενῆ ἐξίτηλον καὶ εἰς βρωσῶν ἀχρηστον· ὅς δὲ ἔφθασεν
 εἰς ἀκμὴν δόκιμος, ἀπαρχή τε οὗτος
 τῷ Θεῷ καλῶς προσάγεται
- 5 ἐπεὶ οὖν ἀχρηστος καὶ καρπὸς ὁ πρῶτος τῆς φύσεως
 ἡμῶν τῷ Θεῷ γέγονεν, ὡς ἀν ἁμαρτίας ὑπεύθυνος,
 ὃ γε μετὰ τούτου ὢν ἄμωμος προσή|νεκται Θεῷ, || f. 32r
 ὡς ἀπαρχή δι' ἧς ἅπανα ἡ φύσις ἠδύλογηται.

<σα'>

- 1 Νόησον τῆς φύσεως τὴν ἀπαρχὴν ἡμῶν, ὅπως
 τῷ Θεῷ εὐπρόσδεκτον διὰ τὸ ἀξίωμα δῶρον γέγονε
 τοῦ προσενέγκαντος, τῆς προσενεχθείσης
 σαρκὸς αἰθίς τε τὸ ἄμωμον
- 5 χερσὶν ὡς δέξασθαι τὸν Πατέρα ταύτην καὶ χαίροντα
 καθίσει δεξιὰν αὐτοῦ, ἥπερ πρὸς ὀργὴν πάλαι εἶρηκεν,
 εἰς γῆν ἀπελεύσει, ἀλλ' ὑπερέβη νῦν καὶ οὐρανοῦς,
 καὶ θρόνον δόξης ἠξίωται, τῇ οἰκονομίᾳ σου.

Ο

tit. Τῆ Τρίτῃ ἐσπέρας. Ὁλην in margine O.

ξθ' 1-3. Ψαλμ. Ξη' (ξθ') 10. 3-5. Γαλ. γ' 13. δ' 5. Β' Κορ. ε' 18.

ο' 1-4. Ἰεζ. κ' 31. με' 1. μη' 8. 7-8. Λευϊτ. γ' 1. 6. Ἐβρ. θ' 14. Α' Πέτρ. α' 19.

σα' 3-4. Ἐβρ. θ' 14. 5-6. Ματθ. κς' 64. Μάρκ. ιδ' 62. Λουκ. κβ' 69. Ἐβρ. α' 3.

Α' Πέτρ. γ' 22. 7. Γέν. γ' 23. 8. Ματθ. ιθ' 28.

⟨οβ'⟩

- 1 Πάλιν Χριστός ἔρχεται, ὃν ἐθεάσασθε τρόπον
αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανὸν φασιν οἱ ἀρχάγγελοι·
καὶ γὰρ ἐλεύσεται μετὰ δόξης τότε
τοὺς ἀνθρώπους κρῖναι ἅπαντας
- 5 καὶ τρισμακάριοι διὰ νεφελῶν πρὸς ὑπάντησιν
αὐτοῦ οἱ ἀρπαζόμενοι, φίλων γὰρ ἐστὶ τοῦτο γνώρισμα·
ἄθλιοι δὲ πάλιν οἱ μένοντες ἐνταῦθα τὸν κριτὴν,
δοῦναι λοιπὸν δίκην ἕκαστος ἀξίαν τῶν πράξεων.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

⟨Πρός'⟩ Ὁλην ἀπο(θέμενοι).

⟨ογ'⟩

- 1 Νῦξ καὶ σκότος ἐπλησε τὰ τῆς καρδίας ταμίαι
τοῦ Ἀδάμ, τὴν χεῖρονα ἠδονὴν τῆς κρείττονος προτιμήσαντος·
ἠδονὴ πᾶσα γὰρ καὶ τρυφή τοῦ βίου
σκότους ὄντα καὶ αἰσχροτήτος
- 5 ἅπασιν αἴτια, φῶς εἶναι δοκεῖ πως τοῖς ἄφροσιν,
ἃ δὴ Χριστὸς τοῖς πάθεισι, γεύσει τε χολῆς ἐξιάσατο·
ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει κηρίου, μέλιτός τε μετασχών,
φῶς ἠδονῆς ὄντως ἔδειξεν, ἣν τίκτει ἀπάθεια.

⟨οδ'⟩

- 1 Ἐδειξεν ὁ Κύριος, σαρκὶ φοιτῶν πρὸς τὰ ἄνω
κηρίῳ καὶ μέλιτι πρὸς τροφήν χρησάμενος, ὡς οὐ δύναται
πρὸς ζωὴν ἐνθεον μεταβῆναι ὄλωσ
ὁ μὴ πρότερον γευσάμενος
- 5 θείας γλυκύτητος, πείρα καὶ αἰσθήσει, ἣν τίκτουσιν
ἀγάπη καὶ ἀπάθεια, πρὸς Θεὸν τε ἔρωσ ἀνείκαστος·
οὐνεστι δὲ ταύτη καὶ φῶς ὁ προηγεῖται τῆς ψυχῆς,
μὴ δειλιᾶν προτρεπόμενον τρέχουσιν πρὸς Κύριον.

Ο

tit. Τῆ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Ὁλην... in margine O.

οβ' 1-2. Πράξ. α' 10-11.

οβ' 3-4. Ματθ. κδ' 30-31. 5-6. Α' Θεσ. δ' 17. 7-8. Β' Κορ. ε' 10. ιβ' 21.

ογ' 1-2. Γέν. γ' 6. 6. Ματθ. κζ' 34. 7. Λουκ. κδ' 42.

οδ' 2. Λουκ. κδ' 42.

<οε΄>

- 1 Ὑμνησον τὴν ἄφατον οἰκονομίαν τοῦ Λόγου,
 ὅπως τῷ πληρώματι ταύτης ὑπηνίξατο τὸ διάφορον
 τῆς ἡμῶν λήξεως ἐν τῇ κρίσει τότε·
 καὶ γὰρ ὄθεν ἀναβέβηκεν
- 5 Ὅρος ὠνόμασται τὸ τῶν Ἐλαιῶν, ἡ δ' ὑπώρεια
 Κλαυθμῶνος κοιλάς λέγεται· δείκνυσι δ' ὁ λόγος ὡς ἔλεος
 ἐκδέχεται θεῖος τοὺς φθάσαντας τὸ ὕψος ἀρετῶν,
 τοὺς δὲ φρονοῦντας τὰ γήϊνα πένθος ἀπαράκλητον.

Τῆ ΕΒΔΟΜΑΔΙ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΕΣΠΕΡΑΣ. ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ.

Στιχηρά. Ἦχος πλ. δ'. Πρὸς· Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος).

<ος΄>

- 1 Μέγας Θεὸς ὁ Παράκλητος,
 ὡς τοῦ μεγάλου Θεοῦ
 καὶ Πατρὸς μόνου πρόβλημα, καθὼς μόνου γέννημα
 ὁ Υἱὸς μόνος πέφυκε,
- 5 Θεοῦ τῇ φύσει τὸ μόνον γὰρ προσφνές·
 καὶ νῦν δὲ μόνος σὺ ὁ Παράκλητος,
 ἔργοις ὑπέδειξας
 τὴν || οἰκείαν δύναμιν, ὅτι Θεὸς || f. 32ν
 ὄντως ὁμοούσιος, τῷ τε Πατρὶ καὶ Υἱῷ.

<οζ΄>

- 1 Ἄνωθεν τοῦτο προεῖρητο
 τοὺς ἀποστόλους Χριστοῦ
 οὐρανοὺς χρηματίσαντας, τῆς γῆς ὡς ἀνώτερον
 κτησαμένους τὸ φρόνημα,
- 5 τῇ πίστει πρῶτον στερεωθῆναι Χριστοῦ
 καὶ στομωθῆναι πρὸς τὰ ἐπίπονα·
 τῷ δέ γε Πνεύματι
 Πατρὸς ἐκ τοῦ στόματος πᾶσαν λαβεῖν
 τῶν σημείων δύναμιν καὶ τὴν ἐνέργειαν.

Ο

tit. Πρὸς· Ὡ τοῦ παραδόξου... in margine O.

οε΄ 4-5. Πράξ. α΄ 12. 6. Ψαλμ. πγ΄ (πδ΄), 7. 8. Πρβλ. Γ΄ Μακ. δ΄ 2.

ος΄ 1. Πρβλ. Ἰωάν. ιε΄ 26. Α΄ Ἰωάν. β΄ 1.

οζ΄ 9. Μάρκ. ις΄ 17.

〈ση'〉

- 1 Τρόπος μυστηρίου κρείττονος
 θεσπίζει νῦν ὁ Δαβίδ·
 τὸν Πατέρα γὰρ δείκνυσιν Υἱοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος
 μόνον ὄντα τὸν αἴτιον·
- 5 τοῦ μὲν γεννήτωρ, τοῦ δὲ καὶ γὰρ προβολεύς,
 διὸ καὶ πνεῦμα στόματος εἴρηκεν,
 ἔν' ὁμοούσιον
 δείξει τῷ προβλήτορι καὶ ἐξ αὐτοῦ
 ἔχον τὴν ὑπόστασιν καὶ τὴν ἐκπόρευσιν.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΕΣΠΕΡΑΣ.

〈Πρός'〉 Ὡ τοῦ παρα(δόξου θάύματος).

〈οθ'〉

- 1 Ὅσον τὸ κράτος τοῦ Πνεύματος
 σαφῶς προέφη Δαβίδ·
 οἱ φθαρέντες γὰρ ἄνθρωποι, ὡς κατηγορήσαντες
 δυσσεβεία καὶ πάθει
- 5 ζῶν ἐῖς θεῖαν κτίζονται νῦν δι' αὐτοῦ
 οἱ γῆνοί τε τῆς γῆς τὸ πρόσωπον,
 ὡς τιμώτεροι
 πάντων οἷς ὑπόκειται, τὴν δυσσεβῆ
 πλάνην ἀποθέμενοι, ἀνακαινίζονται.

〈π'〉

- 1 Σύμβολον τὸ σχῆμα γέγονε
 τῆς δωρεᾶς τῶν γλωσσῶν
 μυστηρίου τοῦ μέλλοντος, τοῦ Λόγου γὰρ πέμπονται
 οἱ Ἀπόστολοι σήμερον,
- 5 ἐπ' ὠφελεία τῆς λογικῆς γενεᾶς,
 εἰς ἀλογίαν ἥτις ἐκπέπτωκε,
 πᾶσι κηρύζοντες

Ο

tit. Τῆ Δευτέρᾳ ἐσπέρας... in margine || Πρὸς addidi.

ση' 6. Ψαλμ. λβ' (λγ') 6.

οθ' 6. Ψαλμ. ργ' (ρδ') 30.

π' 1-4. Πράξ. β' 3 ἐξ. 7-8. Ἐφεσ. δ' 29. Κολ. δ' 6.

λόγον τὸν τῆς χάριτος καὶ λογικῆς
δειξόντες ὡς πρότερον ἔλαχον φύσεως.

⟨πα'⟩

- 1 Πρῶτον ὡς πῦρ ἐπεδήμησεν
ἢ τῶν σημείων ἰσχύς,
δωρεῶν τε τοῦ Πνεύματος, ὡς ἂν καταφλέξειεν
ἅς ἢ πάλαι παράβασις
- 5 ἀκάνθας ἤνεγκε καὶ τριβόλους ἡμῶν·
ψυχὴ γὰρ πᾶσα ὑλομανήσασα
πᾶσαν ἄσέβειαν
δεῖται πυρός, φλέγοντος ἅπαν κακόν,
ὅπως τὰ σωτήρια σπέρματα δέξηται.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

⟨Πρός'⟩ Ὡ τοῦ παρα(δόξου).

⟨πβ'⟩

- 1 Ἄρτι τὸ πῦρ ἐπεδήμησεν,
ὅπερ ἔλθων ὁ Χριστὸς
ἐπὶ γῆν βαλεῖν ἔσπευδε, δηλοῖ δὲ τὸ κήρυγμα
τροπικῶς τὸ τῆς χάριτος,
- 5 ὡς ἀφανίζον πᾶσαν κακίαν ψυχῆς·
ἀλλ' αἰθρῆς δεῖται τοῦτο εἰς ἀναψν
ζήλου ἐκκαίοντος
ἡμῶν τὴν διάνοιαν ὑπὲρ Χριστοῦ·
ἀἴξει γὰρ ἐκάτερον πάντως ἐκάτερον.

⟨πγ'⟩

- 1 Ῥάστα τὸ ξένον τῆς φύσεως
ἡμῶν καθάπερ ποτὲ
ἐκ τῆς πρὶν παραβάσεως ἔλθὼν ἐδεξάμεθα
τὴν κακίαν καὶ γέγονε,
- 5 χρονία ἔξει ὡσανεὶ φύσις ἡμῶν

Ο

π' 8. λογικῆς: λογικοῦς Ο.
tit. πρὸς addidi.

πα' 1-2. Πράξ. β' 3. 4-5. Γέν. γ' 18.

πβ' 1. Πράξ. β' 3. 9. Β' Κορ. ι' 15. Κολ. α' 10.

τὸ ξένον οὕτω τῆς ἡμῶν φύσεως·
 πάλιν τοῦ Πνεύματος·
 πίστει εἰ μὴ λάβοιμεν τὸ θεῖον πῦρ,
 πῶς ἀφ' ἡμῶν φεύξεται ἢ τῆς κακίας ἰσχύς;

⟨πδ'⟩

- 1 Ὅς τις τὸ πῦρ τὸ τοῦ Πνεύματος
 τὸ ὁραθὲν νῦν τρανώσ
 ἐν καρδίᾳ ἐδέξατο, δεσμῶν εὐθὺς λύεται
 καὶ τοῦ κόσμου σκληρότητος,
 5 ἀντιτυπίας τῶν || πονηρῶν τε παθῶν || f. 33r
 καὶ μεταβάλλει πρὸς ἀπαλότητα·
 ὅθεν τοὺς κρείττονας
 τύπους ῥάστα δέχεται, ὅπερ χρυσὸς
 πάσχει ἢ καὶ ἄργυρος, προσομιλήσας πυρὶ.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

⟨Πρός'⟩ Ὡ τοῦ παραδόξου).

⟨πε'⟩

- 1 Ὑλῃ πονηρὰ πεπλήρωκε
 τῶν ἀκαθάρτων παθῶν
 τὴν ἀθλίαν καρδίαν μου, θολοῦσα διάνοιαν
 καὶ τὸ σῶμα μαινοῦσα·
 5 διὸ πυρὶ τοῦ σοῦ, σῶτερ, Πνεύματος
 κηλίδος πάσης με ἀποκάθαρον,
 ὅτι καὶ εὐχρηστος
 ἔλη διακρίνεσθαι τῆς πονηρᾶς
 μόνῳ πυρὶ πέφυκεν, ὡς ταύτην τήκοντι.

⟨πς'⟩

- 1 Σύμβολα τῆς θείας φύσεως
 τὸ αἰσθητὸν φέρει πῦρ
 καὶ πολλὰς ιδιότητας· τοῖς πᾶσι γὰρ μείγνεται

Ο

πς' 7. οἰς: οὐ s.l. Ο.

πγ' 7-8. Πρβλ. Ρωμ. η' 11 καὶ ιβ' 11.

πδ' 2. Πράξ. β' 3.

πε' 5-6. Λουκ. ια' 2.

καὶ ἀπάντων ἐξήρηται,
 5 αὐτοκρατές, ἀπάντων ἀλλοιωτικόν,
 ἀμείβων τὴν πρὸς αὐτοῦ ἐνέργειαν,
 οἷς ἂν συγγένηται
 κρύφιον καὶ ἄγνωστον καθ' ἑαυτό,
 ὅθεν ὡς πῦρ πέφηγεν, οἷα τὸ Πνεῦμα Θεός.

⟨πζ'⟩

1 Ἴδια τῆς θείας φύσεως
 καὶ ταῦτα φέρει τὸ πῦρ,
 μένει μεταδιδόμενον ἀφθόνως ἀμείων
 λανθανόντως ἀξάνεται
 5 ἀπροσθεές, διακριτικὸν τῶν ὕλῶν
 καὶ ἀοράτως παρὸν ἐν ἅπασι,
 λάμπει τοῖς θέλουσι,
 φύσει ἀπερίληπτον, κινητικὸν
 ἄλλων, ἀεικίνητον καὶ αὐτοκίνητον.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

⟨Πρός·⟩ Ἔ τοῦ παρα(δόξου).

⟨πη'⟩

1 Ἄσχετον καὶ ἀπροσπέλαστον,
 ἀλλ' ἑαυτοῦ θαυμασιῶς
 τοῖς ἐγγύς μεταδίδωσιν, ἀμιγές, ἀκράτητον,
 ζωοπύρῳ θερμότητι,
 5 ἀνανεοῦν τὰ φύγει νεκρούμενα,
 φωτιστικόν, φύσει ἀναλλοίωτον,
 ἄνω φερόμενον,
 ὀξυπόρον, τέλειον καὶ ὑψηλόν·
 τούτοις εἰκονίζει σοὶ τὴν θεῖαν φύσιν τὸ πῦρ.

⟨πθ'⟩

1 Νέκρωσον θεῖε, Παράκλητε,
 πάθη, τὸ ζῆν παρ' ἑμοῦ
 καὶ τὸ εἶναι λαμβάνοντα, νεκρῶς ὄντα φύσεως
 καὶ νεκροῦν με σπουδάζοντα,

5 καὶ φλόγα σβέσον, ἣν μοι ἀνάπτουσιν
 φιληδονίας πονηρὰ πνεύματα,
 τῆς σῆς θεότητος
 τῷ αὐτῷ ἄνθρακι τῷ ζωτικῷ,
 μήπως αὐτὴ θρέψῃ μοι τὴν τῆς γενένης ἐκεῖ.

<4'>

1 Νῦξ ἀγνωσίας καλύπτει με
 ἐν τῇ ἐρήμῳ κακῶς
 τῇ τοῦ βίου πλανώμενον, αἰσχυρῶς γὰρ ὁ ἄθλιος
 τὴν ζωὴν μου διέρχομαι·
 5 γενοῦ μοι στῦλος, θεῖε Παράκλητε,
 πρὸς καὶ νέφους, φωτοειδέστατος,
 πρὸς τὸν οὐράνιον
 κλῆρον προηγούμενος, δι' ἧς ὁδοῦ
 οἱ εὐαρεστήσαντες πάντες ἐβάδισαν.

πθ' 5-6. Ἐφεσ. ζ' 16.

4' 1. Πρβλ. Ἰωάν. ια' 10. Α' Κορ. ιε' 34.